

TRETTIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 28 OKTOBER

SIMON OCH JUDAS, APOSTLAR
Fest

Läsning

Ef 2:19-22

Ni är inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Luk 6:12-19

Vid den tiden gick Jesus upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippus, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

TISDAG DEN 29 OKTOBER

Läsning

Rom 8:18–25

Våra lidanden i denna tid betyder ingenting mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt.

Responsoriepsalm

Ps 126:1–6 (R. 3a)

R. Herren gjorde stora ting med oss.

När Herren åter upprättade Sion,
då var allt som om vi drömde:
vi skrattade, vi sjöng av glädje,
och jublet steg från våra läppar. R.

Då sade man bland folken:
»Herren har gjort stora ting med dem!«
Ja, Herren gjorde stora ting med oss,
och därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss åter,
liksom du ger liv på nytt åt strömmarna i Negev.
De som sår under tårar
skall skörda med jubel. R.

Gråtande går de och sår sin säd,
jublande kommer de och bär sina kärvar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 13:18–21

Vid den tiden sade Jesus: »Vad är då Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med? Det är som ett senapskorn som en man sätter i sin trädgård. Det växer och blir till ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna.«

Vidare sade han: »Vad skall jag jämföra Guds rike med? Det är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

ONSDAG DEN 30 OKTOBER

Läsning

Rom 8:26–30

Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formos efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:4–6 (R. 6a)

R. Herre, jag förtröstar på din nåd.

Se på mig, svara mig, Herre, min Gud.

Upplrys mina ögon, så att jag inte somnar in i döden.

Låt inte min fiende säga: »Jag blev honom för stark«,

låt inte mina ovänner jubla, när jag vacklar. R.

Jag förtröstar på din nåd,

mitt hjärta jublar, ty du räddar mig.

Jag vill sjunga till Herrens ära,

ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Luk 13:22–30

Vid den tiden gick Jesus genom städer och byar och undervisade på sin väg mot Jerusalem. Någon frågade honom: »Herre, är det bara några få som blir räddade?« Han sade till dem: »Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Jag säger er: många skall försöka ta sig in men inte lyckas. När väl husets herre har stigit upp och låst porten och ni blir stående utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss! så

kommer han att svara: Jag vet inte vilka ni är. Då säger ni: Vi har ätit och druckit tillsammans med dig, och du har undervisat på våra gator. Han skall svara: Jag vet inte vilka ni är. Bort härifrån, alla ni orättens hantlangare. – Där skall ni gråta och skära tänder, när ni får se Abraham och Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva blir utdrivna. Och människor skall komma från öster och väster och från norr och söder och ligga till bords i Guds rike. Och då skall sådana som är sist bli först, och sådana som är först skall bli sist.«

TORSDAG DEN 31 OKTOBER

Läsning

Rom 8:31b–39

Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla? Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss. Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: *För din skull lider vi dödens kval dagen lång, vi har räknats till slaktfåren* Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Responsoriepsalm

Ps 109:21–22, 26–27, 30–31 (R. 26b)

R. Herre, rädda mig i din godhet.

Herre, hjälp mig, så som du har lovat,
rädda mig, ty stor är din nåd.
Jag är betryckt och fattig,
mitt hjärta är genomborrat i mitt bröst. R.

Hjälp mig, Herre, min Gud,
rädda mig i din godhet.
Låt dem märka att din hand har gripit in,
att du, Herre, har gjort det. R.

Med hög röst vill jag tacka Herren,
bland de många vill jag prisa hans namn.
Ty han står på den fattiges högra sida
och räddar honom
från dem som dömer honom skyldig. R.

Halleluja

Jfr Luk 19:38; 2:14

V. Välsignad är konungen som kommer i Herrens namn.
Fred i himlen och ära i höjden.

Evangelium

Luk 13:31-35

Vid den tiden kom några fariseer till Jesus och sade: »Skynda dig i väg härifrån. Herodes vill döda dig.« Han svarade: »Hälsa den räven att i dag och i morgon driver jag ut demoner och gör de sjuka friska, och på tredje dagen är jag vid målet. Men i dag och i morgon och i övermorgon måste jag vandra vidare, ty en profet får inte mista livet någon annanstans än i Jerusalem.

Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. Nu får ni själva ta hand om ert hus. Jag säger er: ni kommer inte att se mig förrän på den dag då ni säger: *Välsignad han som kommer i Herrens namn*«

FREDAG DEN 1 NOVEMBER

ALLA HELGONS DAG
Högtid

Första läsningen

Upp 7:2-4, 9-14

Jag, Johannes, såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som hade fått rätt att skada jorden och havet: »Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.« Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill. Etthundrafyrtiofyra tusen var märkta, och de kom från alla Israels stammar.

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.«

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.«

Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?« Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1-4b, 5-6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt vad därpå är,
jordens krets och de som bor på den.
Ty det är han som har lagt hennes grund på haven,
den som på strömmarna har berett henne fäste. R.
Vem får gå upp på Herrens berg,
och vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.
Sådant är det släkte som frågar efter honom,
de som söker ditt ansikte, de är Jakobs barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 622

Andra läsningen

1 Joh 3:1-3

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 5:1-12a

Vid den tiden, när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden,
dem tillhör himmelriket.
Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.
Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.
Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten,
de skall bli mättade.
Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.
Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.
Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.
Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull.
Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.«

LÖRDAG DEN 2 NOVEMBER

ALLA SJÄLARS DAG

Första läsningen

2 Mack 12:43–46

Efter striden mot Gorgias ordnade Judas en insamling som var och en fick bidra till. Så kunde han skicka ungefär 2 000 silverdrachmer till Jerusalem för att låta frambära ett syndoffer. Han handlade riktigt och klokt, ty han hade uppståndelsen i tankarna; om han inte hade väntat sig att de stupade skulle uppstå, hade det varit överflödigt och meningslöst att be för döda människor. Dessutom tänkte han på att en härlig belöning väntar dem som avlider i tron på Gud. Helig och from var hans omtanke! Därför ordnade han försoningsoffret för de döda, så att de skulle befrias från sin synd.

Responsoriepsalm

Ps 103:8–10, 13–18 (R. Ps 37:39a)

R. De rättfärdigas frälsning kommer från Herren.

Barmhärtig och nådig är Herren,
långmodig och stor i mildhet.
Han går inte ständigt till rätta
och behåller ej vrede för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.
Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom. R.

Ty han vet vad för ett verk vi är,
han tänker på att vi är stoft.
En människas dagar är som gräset,
hon blomstrar som ett blomster på marken.
När vinden går över det, då är det inte mer,
och dess plats vet inte mer av det. R.

Men Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund
och tänker på hans befallningar och gör efter dem. R.

Andra läsningen

2 Kor 4:14 – 5:1

Jag vet att han som uppväckt herren Jesus skall uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram tillsammans med er. Allt detta sker för er skull, för att nåden skall nå allt fler och hos allt fler väcka en överflödande tacksamhet, till Guds ära.

Därför ger jag inte upp. Även om min yttre människa bryts ner, förnyas min inre människa dag för dag. Mina kortvariga lidanden väger ju oändligt lätt mot den överväldigande, eviga härlighet de bereder åt mig, som inte riktar blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt. Vi vet att då det tält som är vår jordiska boning rivs ner, har Gud en byggnad åt oss i himlen, en evig boning som inte är gjord av människohand.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 11:32–45

Vid den tiden kom Maria dit där Jesus var. När hon fick se honom, kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött.« När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät, blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.«

Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

TRETTIOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 3 NOVEMBER

Första läsningen

Vish 11:22 – 12:2

Som vågens minsta vikt är hela världen för dig,
som en droppe av morgonens dagg,
där den faller ner på jorden.
Men du är barmhärtig mot alla,
därför att du förmår allt,
och du överser med människornas synder,
för att de skall omvända sig.

Du älskar allt som finns till
och avskyr ingenting av det du skapat,
ty du skulle aldrig ha gett gestalt åt något du hatade.
Hur skulle något ha kunnat bestå mot din vilja?
Hur hade det kunnat bevaras,
om det inte hade kallats till liv av dig?
Du skonar allt därför att det är ditt,
du härskare som älskar allt levande,
ty din oförgängliga ande finns i allt.
Därför låter du straffet komma steg för steg
över dem som felar;
du varnar dem genom påminnelser om hur de syndar,
för att de skall befria sig från ondskan och tro på dig, Herre.

Responsoriepsalm

Ps 145:1-2, 8-11, 13b-14 (R. jfr 1)

R. Jag vill lova ditt namn, Herre, min konung och min Gud.

Jag sjunger om din storhet, Gud, min konung,
nu och för evigt prisar jag ditt namn.
Dag efter dag vill jag prisa dig,
nu och för evigt sjunga ditt lov. R.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla,
barmhärtig mot allt han har skapat. R.

Herre, allt du har skapat skall tacka dig,
dina trogna skall lovsjunga dig.
De skall tala om ditt rikets ära
och förkunna din väldiga kraft. R.

Gud håller sina löften,
kärleksfull i allt han gör.
Herren stöder dem som vacklar,
han rätar krökta ryggar. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 691

Andra läsningen

2 Thess 1:11 - 2:2

Vi ber alltid för er att vår Gud skall finna er värdiga hans kallelse och ge framgång åt varje gott uppsåt och varje handling, gjord i tro och med hans kraft, så att vår herre Jesu namn förhärligas genom er och ni genom honom, tack vare nåden från vår gud och herre Jesus Kristus.

När det gäller vår herre Jesu Kristi ankomst, då vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte strax tappa fattningen och bli uppskrämda, om man hänvisar till Anden eller till något som vi skulle ha sagt eller skrivit och säger att Herrens dag är här.

Halleluja

Jfr Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Luk 19:1-10

Vid den tiden kom Jesus in i Jeriko och gick genom staden. Där fanns en man som hette Sackaios, och han hade hand om tullen och han var rik. Han ville gärna se vem denne Jesus var men kunde inte för folkmassan, för han var liten till växten. Han sprang i förväg och klättrade upp i en sykomor för att kunna se honom, eftersom han skulle gå förbi där. När Jesus kom dit såg han upp mot honom och sade: »Skynda dig ner, Sackaios, i dag skall jag gästa ditt hem.«

Sackaios skyndade sig ner och tog emot honom med glädje. Alla som såg det mumlade förargat: »Han har tagit in hos en syndare.« Men Sackaios ställde sig upp och sade till Herren: »Hälften av vad jag äger, herre, skall jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon skall jag betala igen det fyrdubbelt.« Jesus sade till honom: »I dag har räddningen nått detta hus — han är också en son till Abraham, och Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.«